

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

סוכה - נ"א

1. ג' דעות מי היו המנגנים: לר"מ - עבדי כהנים. לר' יוסי - ישראלים מיוחסים. לר"ח בן אנטיגנוס - לויים. במה מחלוקתם?
להו"א: לר"מ עיקר שירה בפה, ובכלי אפשר בעבדים. ולרחב"א עיקר שירה בכלי וע"כ לויים היו. ודחינן: שלא מובן לפ"ז, דעת ר' יוסי.
למסקנא: עיקר שירה בפה וכולם כשרים לכלי. ומחלוקתם כיצד היה מעשה המנגנים. והנפק"מ: האם המנגן בכלי על דוכן נחשב מיוחס למ"ד עבדים - אינו מיוחס. למ"ד ישראל - נחשב מיוחס ליוחסין אבל לא להחזיקו לוי לענין מעשר. למ"ד לוי - נחשב מיוחס אף למעשר.
2. ר' ירמיה: שיר קרבן לכו"ע עבודה ודוחה שבת. ונחלקו בשיר שואבה. לריב"ז שמחה יתרה דוחה שבת לרבנן אינו דוחה. מה ראייה לדבריו?
בברייתא: 'שיר של שואבה דוחה שבת'. דברי ר' יוסי ב"ר יהודה. וקשה מכאן על רב יוסף שפירש ששיר של שואבה לכו"ע אינו דוחה.
עוד קשה עליו מהמשנה: זהו חליל של בית השואבה שאינו דוחה וכו' - משמע: בשיר של קרבן אינם חולקים ואף לרבנן דוחה שבת.
3. מה מקור השיטות אם עיקר שירה בפה או בכלי?
בכלי - דכתיב: "החל שיר ד' וכו' כלי דוד מלך ישראל" שיר ד' היינו כלי דוד, ועל הפסוק הבא עונה - משוררים כמחצצים בכלי.
בפה - ויהי כאחד למחצצים ומשוררים וכו' ולא מוזכר כלי שיר [חצוצרות אינם כלי שיר אלא לתקיעת תמידין ומוספין] ועל הפסוק של "כלי דוד" עונה שהיו רק לבסומי קלא, אבל "החל שיר ד'" הכוונה בפה.
4. 'מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו' - מה מפרטת המשנה מהשמחה?
א. במוצאי יו"ט ראשון מתקנים תיקון גדול [מבואר בגמרא - גזוזטרא לנשים]
ב. לכל מנורת זהב שהאירה היה 4 ספלי זהב ולכל ספל סולם ופרחי כהונה ממלאים לכל ספל 30 לוג. והפתילות עשויות מבלאי בגדי כהונה ומרוב אור לא היתה חצר בירושלים שאינה מאירה.
ג. חסידים ואנשי מעשה מרקדין, משבחין וזורקין לפידים. והלוויים בכלי שיר בלי הגבלה עומדים על 15 המעלות היורדות מעזרת ישראל לעזרת נשים [כנגד 15 מעלות שבתהילים]
ד. הגיע זמן השאיבה: 2 כהנים בשער ניקנור ו-2 חצוצרות בידיהם וכשקרא הגבר, תקעו והריעו ותקעו, ובמדרגה העשירית שוב תקעו. הגיעו לעזרת נשים תקעו באריכות עד שמגיעים לשער המזרחי אז הפכו פניהם למערב ואמרו אבותינו עבדו לשמש ואחוריהם להיכל אנו בכל מקום לי-ה עינינו. [ולר' יהודה כופלין לי-ה ולי-ה]
5. 'מי שלא ראה ירושלים בתפארתה לא ראה כרך נחמד מעולם. מי שלא ראה ביהמ"ק בבנינו לא ראה בנין מפואר מימיו. איזה בנין? הורדוס. לרבה: היה משיש ירוק ולבן. ולא יכא באמרי: שיש ירוק, כחול, לבן ועשה שורה נכנסת ושורה יוצאת, ורצה לשים סיד שיצפהו בזהב, אך רבנן אמרו לו שכך נראה יפה יותר כמו גלי היס בשינוי הגוונים.
6. מי שלא ראה דיופלוסטון של אלכסנדריא של מצרים לא ראה בכבודן של ישראל. מה היה בו?
ארמון גדול עם ספסלים כפולים למושב שרים ופעמים שהיו בו שש מאות אלף איש, ויש אומרים מליון מאתיים. 71 מקומות מזהב כנגד סנהדרין גדולה, וכל מקום לא פחות מ-21 ככר זהב. בימה באמצע בית הכנסת ועומד עליה חזן וכשצריך לענות אמן מניף בסודר וכולם רואים ועונים. יושבים צורפים ביחד אורגים ביחד וכדו' כדי שעני יכיר בעלי אומנותו וישתכר מהם. ואת כולם הרג אלכסנדר מוקדון ונענשו משום שחזרו למצרים וחשב לבוא ב 10 ימים אך שמע שקוראים "ישא ד' עליך גוי וכו' כאשר ידאה הנשר והגיע ב-5 ימים והרגם.
7. תיקון גדול שהיו עושים מרפסות בקירות העזרה והתקינו שנשים יושבות למעלה. כיצד היה בראשונה?
נשים בעזרה וגברים בהר הבית ובאו לקלות ראש. התקינו שנשים בחוף וגברים בפנים ומכיון שעדין הקלו ראש תקנו תיקון זה. וההיתר להוסיף על הבנין אע"פ שכתוב "הכל בכתב מיד ד'" משום הפסוק וספרה הארץ וכו' ונשיהם לבד. ואם לעתיד לבוא בזמן הספד וכשאין יצה"ר שולט אע"פ"כ נשים בנפרד עכשיו שהם בשמחה וגם עדיין יצה"ר שולט ק"ו שצריך להפריד.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)